

RIMORS MØLLE

ROSKILDE

HJEMMEVÆRNSGÅRD

1959 21. FEBRUAR 1984

*I anledning af 25-års dagen
for indvielsen af Roskilde Hjemmeværnsgård
har foreningen ønsket at markere jubilæet
med en lille historisk oversigt
over den gamle vandmølle Rimors Mølle,
og hvordan møllen senere blev Hjemmeværnsgård.*

*Tekst: Per Honore.
Tegninger: Jørgen Brendekilde.*

1881 - 1881

Kildemateriale:

Jul i Roskilde

Historisk Samfunds årbøger

Arkivalier i foreningens eje

Rimors Mølle

Når man på Frederiksborgvejs østlige side lige efter Skt. Josefs Skole drejer ind ad en lille smal indkørsel for at komme til Hjemmeværnsdistriktet og Hjemmeværnsgården, forventer man at se en bygning med militært tilsnit. I stedet møder man en rød vinkelbygning i to etager, og man fornemmer, at man er på historisk område, hvilket også er rigtigt.

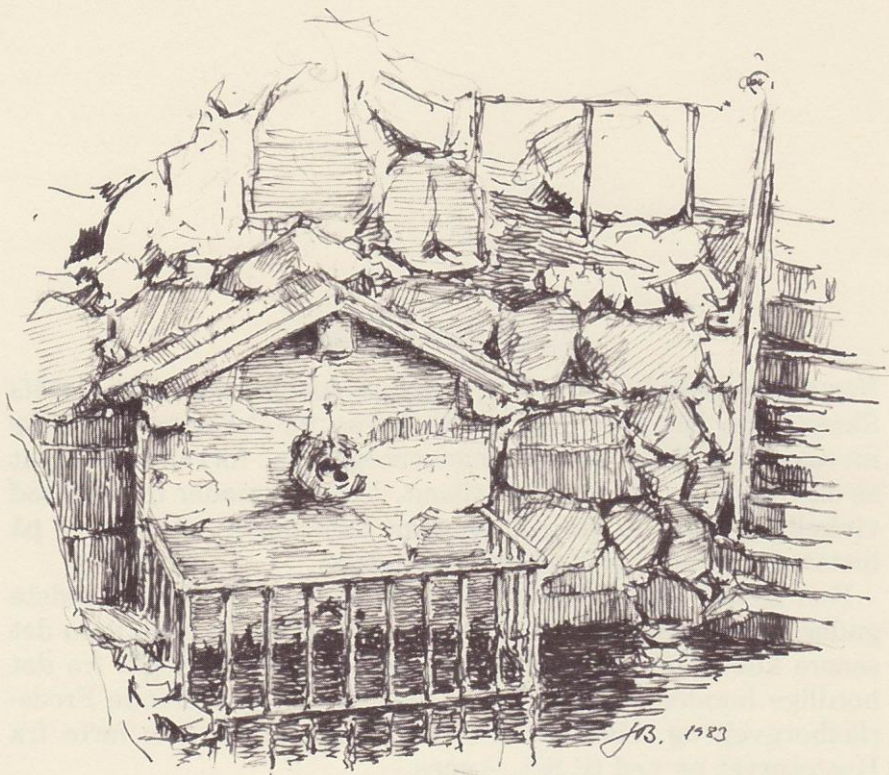
Den lange, smalle indkørsel hører til en af Roskildes ældste gader. Det er resten af Sortebrødre Møllestræde eller, som det senere kom til at hedde, Rimors Møllestræde. Det gik fra det nordlige bomhus ved St. Olufs Stræde (det nuværende Frederiksborgvej) og mod øst til Store Grønnegade, som førte fra Hestetorvet og ned til Sct. Agnes.

Mølle siden tidlig middelalder

Der har været bebyggelse på stedet siden tidlig middelalder. I de ældste skriftlige kilder om de mange vandmøller i Roskilde nævnes en vandmølle nord for byen ved Rødeport. Denne mølle var i 1271 blevet overdraget to borgere i Roskilde ved navn Trued Romeldsen og Tue Arnfastsen. Senere overtog Niels Hermansen, som var gift med en datter af Trued Romeldsen, møllen, og i 1290 solgte han den til Sct. Clara Kloster.

Vor Frue Kloster overtog møllen i 1310, og ved denne overdragelse kaldtes den for Rødeport Mølle. Senere hen benævnes den Sigfreds Mølle, og da Dominikanermunkene – eller Sortebrødrene som de også kaldtes – ejede den, blev den kaldt Sortebrødre Møllen. Første gang Rimors Mølle nævnes er i 1682. Efter Reformationen i 1536 overtages møllen af Det Kongelige Universitet i København.

I 1647 brændte 160 huse og gårde, som var beliggende ved Store Grønnegade, og man må formode, at møllen også brændte, idet det ved en senere brand nævnes, at den tidligere var

brændt. Efter branden blev der ikke opført huse i området ved Store Grønnegade, idet det blev udlagt som byens mark. I 1778 mageskiftes det med Det adelige Jomfrukloster.

Vandet til møllens drift kom fra den store Klosterkilde, som stadig findes i Sct. Mariæ Plejehjems have, og opsamledes i en mølledam, der lå på nabogrunden, kaldet Apotekervænget, nu Skt. Josefs Skole.

Når vandet havde afgivet sin kraft til Rimors Mølle, fortsatte det i en grøft til den næste mølle, Kaabers Mølle, eller Kobbermølle, som den siden kom til at hedde. Resterne af denne grøft findes stadig i haven bag bygningen.

Privilegium til melmaling

Rimors Mølle havde privilegium til melmaling ifølge en forordning af 19/12 1693 og skulle hvert år svare en afgift til Universitetet i København. Afgiften var værdien af 8 tønder byg. Til Universitetets forvalters lønning skulle betales en tolvtedel af, hvad den årlige afgift til Universitetet beløb sig til.

I 1723 blev Rimors Mølle givet i fæste til møller Anders Jensen mod en årlig afgift til byen på 7 mark og 8 skilling, og i begyndelsen af 1800-tallet ejedes vandmøllen af enken Henriette Jensen født Kesselholm. Den 8/2 1810 sælges den til Borger og Brygger samt Fuldmægtig ved det Asiatiske Compagni Niels Christian Møller. Men allerede den 19/8 1811 overtager Melhandler Conrad Wilhelm Reenberg møllen med det tilhørende privilegium til melmaling. Han driver møllen indtil 16/5 1817, hvor Postkarl og Vognmand Lars Nielsen i Roskilde overtager Rimors Mølle.

Den 19/8 1824 erklæres denne konkurs ved Roskilde Byting, og der udpeges tre stokkemænd, Muremester Schultz, Tømrermester Ole Madsen og Møller Hans Petersen af Capelsmøllen, til snarest at foretage en lovlig beskrivelse og til sand værdi at ansætte Lars Niensens bo.

Af stokkemændenes taxationsforretning fremgår, at der på Rimors Mølle, beliggende på Roskildes Bys Grund matrikel nr. 218, forefandtes følgende:

- 1: Stue og møllehus består af 10 fag ege- og fyrrebindingsværk, dels murede og tildels klinede vægge og med stråtag, deri indrettet 3 stuer, 2 køkkener og en skorsten med 1 kakkelovn. 4 fag til møllehus, hvori findes 3 kværne. Vandhjulet med vandstue, stående og løbende redskaber. Kværnene består af en grov kværn, en grynkværn og en skal-kværn. 6 stk. billejern og en jernstang. Bygningen med inventar vurderes til 200 Rds. For mølleværket med alt tilbehør som forefindes vurderes til 130 Rds.
- 2: Sønden for en lille længe med 7 fag ege- og bøgebindingsværk, klinede vægge og stråtag, heri indrettet 2 kamre, hønsehus, stald og lo. Tilbygget 1 fag forenden til svinehus. Værdi 140 Rds.
- 3: Nord i gården et 4 fags hus af fyrrebindingsværk og stråtag indrettet til vognskur, vurderes til 10 Rds.
- 4: Endvidere en gårdsplads, huggeplads og en mølledam. Haven indhegnet med et stengærde og 5 fag stakit. Vurderes til 40 Rds.
- 5: Desuden en jordlod bestående af 6 tønder land, beliggende i den såkaldte Halen. Vurderes til 150 Rds.

Ialt vurderes boet til 670 Rds Sølv.

N:4. R. Lys og Tyve Rigsbankskillings
Betalis med 1/2 Skilling
1827.

Heinrich Christian Müller
Kans Kongelige Majestats virkelige
Kancelliraad, Borgernæst og Byfoged
samt konstitueret By- & Raadsbestyrer
i Roskilde, Landassens-, Tiend-
og Forligelsescommissair i Roskilde
Amtskindistrikt,

Ejör vitterligt: at den 18de Forisdagen den 26de
Oktober blev Roskilde Bytinget administreret paa By-
tingstedet, Overarske af Høkkemandene Schou, Bode,
Christens Andersen og Hans Nielsen Ellegaard, hvor der
for Retten modte de 3de herfra under 19 denne Maaned
indmeldte Borgere, Miuernæst Schiulz, Tommenæst
Ole Madsen og Møller Hans Andersen, hvilke fremlagte den
til dem passende Indmeldelse med den af dem de paa
sagrede Beskrivelse og Vurderingsforretning over den Byg-
mand Lars Nielsen Opbudsto tilhørende, paa Roskilde
Byes Grund under Matr. N: 218 beliggende Arvegaarde Vand-
brølle, Rinnors Hølle kaldet, med Tilhørende til An-
sionsforretning. - Samme lyder saaledes:

N:3 R. Totv Rigsbankskillings
2 Gange betales med 1/2 Delt mere.
1827.

Der bliver afholdt auktion tre gange forgæves, men ved en udlægsforretning den 29/10 1824 overtager Vognmand Peder Hansen senior og Vognmand Christian Hansens enke Dorthea Pedersdatter ejendommen og den nævnte jordlod. Den 7/3 1825 overtager Peder Hansen hele ejendommen og driver den som privilegeret melmølle.

Vand fra Roars Kilde

For at forøge mølledammens vandmængde, der hidtil alene kom fra Klosterkilden, ansøgte om tilladelse til at udnytte vandet fra Roars Kilde, der lå på den anden side af Olsdagen (det nuværende Frederiksborgvej nr. 11). Roars Kilde havde hidtil haft afløb til grøften langs gadens vestre side.

Tilladelsen blev givet, og der blev oprettet en kontrakt af 27/8 1836 med naboen Gartner P. Elley, på hvis grund der skulle graves en grøft, for at vandet kunne ledes hen til mølledammen. Afgiften for grøften blev aftalt til værdien af 2 tønder byg årlig, at erlægge med halvdelen til Mikkelsdag og halvdelen til Paaske. Peder Hansen skulle selv sørge for vandets frie løb i grøften, og oprensningen måtte kun finde sted i tiden mellem Mikkelsdag og Paaske. Denne kontrakt blev først afløst i 1907.

I 1842 får Peder Hansen bevilling til at opføre en vindmølle til melmaling på jordlodden matrikel nr. 24 af Roskilde Bys Mark kaldet Halen (nu Store Hede). For at kunne gøre brug af denne bevilling skal melmøllen i Rimors Mølle nedlægges.

Vindmøllen blev aldrig opført, men melmølleriet i Rimors Mølle blev nedlagt, og møllen blev den 8/8 1845 lejet for 3 år af papirmager Davidsen, som forsøgte sig med papirfremstilling. Dette viste sig ikke at være lønsomt.

Uldspinderi

Da ejeren Peder Hansen afdør ved døden i 1846, sælger hans arvinger Rimors Mølle til dugmager Jørgen Henrik Lindloff og møllerformand Carl Gyldenphenning. J. H. Lindloff havde i nogle år haft et uldspinderi i Algade 14, men da Rimors Mølle var til salg, købte han den sammen med Carl Gyldenphenning og indrettede den til uldspinderi.

Kort efter overtagelsen brændte bygningen. Den blev atter opført, men den røde hale galede igen i 1852.

Efter denne brand blev den nuværende bygning opført af murermester Carl August Schultz, og tømrerarbejdet blev udført af snedkermestrene Nimb og Oppenhauser. Spinderiet blev indrettet med de nyeste maskiner, og på førstesalen i vinkelbygningen blev der indrettet lager og salgslokale, hvor byens borgere kunne komme og købe det spundne uldgarn til hjemmeforarbejdning til strømper og trøjer. Foruden uldgarn fremstilledes dækener til de kongelige stalde, samt vadmel, som blev viderebehandlet på den nærliggende Kobbermølle, hvor der var indrettet stampeværk.

Der var stor konkurrence, både fra andre spinderier og fra hjemmespinderiet, som endnu var på mode, så Lindloff og Gylphenning måtte give op. Lindloffs broder, Henrik Poul Lindloff, som havde været væver på Usserød Klædefabrik, og siden købt den i 1835, måtte træde til og købte møllen på auktion i 1858.

Bygningen med spinde- og vævemaskiner lejedes af H.P. Lindloffs svoger, Ditlev Heinrich Plambech, som også havde været væver på Usserød Klædefabrik. Både Plambech og brødrene Lindloff var født i Holsten og udlært der som vævere og uldspindere.

Spinderiet var det første i Roskilde, der blev drevet med maskinkraft, nemlig med kraft fra vandhjulet og med hjælp fra en hestemølle, der skulle sørge for konstant vandtilførsel til vandhjulet.

I 1864 købte D.H. Plambech ejendommen med maskiner og den tidligere nævnte jordlod, som nu var bortforpagtet. Nogle år efter overtagelsen blev der installeret en dampmaskine, men vandhjulet var stadig den mest stabile kraftkilde.

D.H. Plambech havde seks børn, heraf to drenge, som tidligt kom med i arbejdet på fabrikken. De to drenge, Heinrich Theodor og Adolf Julius, satte sig grundigt ind i fabrikationen, idet de både var i Tyskland og i Amerika for at studere spinderi og fabrikation af trikotage.

I 1892 døde faderen, og Heinrich Theodor, som var den ældste af de to brødre, overtog fabrikken og fortsatte med uldspinderiet, og i 1908 blev der indkøbt nogle strikkemaskiner til fremstilling af uldsokker og uldveste. Denne fabrikation fortsatte indtil 1930, hvor den ophører, og fabrikationslokalerne udlejes til andet formål.

H.T. Plambech afgår ved døden i 1934, og hans enke, Petrea Henriette Plambech, født Eskildsen Bugge, overtager ejendommen. Ved hendes død overtages den af hendes niece fru Ella Jørgensen, og den 1/6 1955 køber murermester Helmuth Schleder-mann Rimors Mølle.

Fæsteafgift til 1921

De moderne bekvemmeligheder såsom rindende vand, gas og elektricitet blev først indlagt meget sent. Således forsynedes husholdningen med vand fra en stensat kilde midt på gårdspladsen. Elektricitet blev indlagt i 1922, og samme år blev det gamle møllehjul og møllehuset fjernet. En epoke i dansk erhvervsliv var slut. Først i midten af 1930'erne blev der indlagt vand og gas.

Arvefæsteafgiften til Universitetet på værdien af 8 tønder byg blev betalt indtil udgangen af 1921, hvor værdien var kr. 86,58.

Mølledammen lå urørt til 1928, hvor den blev delvis tørlagt og opfyldt, men først i 1967 forsvandt den sidste rest af mølledammen.

Roskilde Hjemmeværnsgård

Efter afslutningen af krigen 1945 dannedes der rundt om i landet Hjemmeværnsforeninger, hvis medlemmer fortrinsvis var veteraner fra frihedskampen.

Også i Roskilde var der nedsat en komité med overlærer Aage Nørfeldt som leder for at få dannet en Hjemmeværnsforening her i området. Den 20/3 1946 blev der holdt stiftende generalforsamling i Højskolehjemmets store sal. Økonomien bag disse foreninger var et kontingent samt et tilskud fra kommunen. Våbnene var gamle tyske geværer, det danske rekylgevær model Madsen, Suomi maskinpistoler samt en del våben fra krigens tid.

Uniformen bestod af et sortfarvet battle-dress, der stammede fra det engelske hjemmeværn, og kunne købes for kr. 30,00. Undervisningen foregik på skolerne, på Spritfabrikken, på Garveriet og på Kasernen. Skydning foregik på skydebanen ved Veddelev.

Disse foreninger fungerede, indtil Hjemmeværnsloven trådte i kraft den 1. april 1949, da Hjemmeværnet blev underlagt Forsvarsministeriet.

De gamle foreninger blev ved lovens ikrafttræden ophævet, men nye dannedes som støtteforeninger for at fremme kammeratskabet ved at afholde fester, afholde tappenstreg gennem byen 4. maj, og ære mindet for de faldne under krigen ved nedlæggelse af blomster og kranse ved mindestenene i Ryvangen.

Hjemmeværn i hjemmene

Forholdene for det nye Hjemmeværn var trange. Alt kontorarbejde måtte foregå i private hjem. Som teorilokaler blev brugt private hjem og uhensigtsmæssigt indrettede kælderrum rundt om i byen.

Det første depot var indrettet i de gamle fangerum i Rådhus-tårnet. Depotet blev senere flyttet til Bryggergården for senere at flytte til den gamle pianofabrik i Hersegade.

Først i 1955 blev det første distriktskontor oprettet, nemlig i klosterforvalterboligen i Algade. Kontoret flyttede i 1956 til Jernbanegade nr. 58.

Ny forening

En kreds af medlemmer i Hjemmeværnsforeningen var klar over, at disse forhold var uholdbare i det lange løb. Man måtte have foden under eget bord. Målet var at få en Hjemmeværns-gård.

Det blev vedtaget at nedsætte et byggeudvalg bestående af Svend Müller, K. Westergaard og Aage Kristiansen. Man rettede en henvendelse til Roskilde kommune om at få overladt en barak fra Haraldsborg Husholdningsskole, og få den opstillet på Møllehusvej ved det gamle vandtårn, som man også ønskede at overtage til depot. Man ansøgte samtidig om et tilskud på kr. 25.000 til dækning af udgiften ved flytningen og indretning af teorilokaler. Man regnede med en væsentlig indsats af frivillig arbejdskraft og økonomisk hjælp fra medlemmernes side.

For at skaffe de fornødne midler til en hjemmевærns-gårds drift, samt til anskaffelse af inventar m.v., blev det vedtaget at stifte en forening med navnet »Roskilde Hjemmевærns-gård«.

På et møde den 26/4 1955 på Hotel Roar forelagde tømmermester Aage Kristiansen et forslag til love, og der blev valgt en bestyrelse bestående af Aage Kristiansen, K. Westergaard, Johs. Jensen, Aage Petersen, Poul Justesen, R. Clausen, Henning Rydder, Mogens Schell, Helge Nielsen, Svend Müller, Leif Kops Møller, Frits Petersen og fru Else Skeby fra Lottekorpset.

For at skaffe medlemmer til den nye forening blev der udsendt ca. 2000 brevkort til medlemmerne af Hjemmевærnet og privatpersoner i Roskilde. Denne kampagne gav 130 medlemmer, men antallet steg siden støt.

Jagten efter »Gården«

Forhandlingerne med Roskilde kommune om overtagelse af barakken og vandtårnet på Møllehusvej blev stillet i bero, fordi kommunen havde andre planer med grunden og vandtårnet.

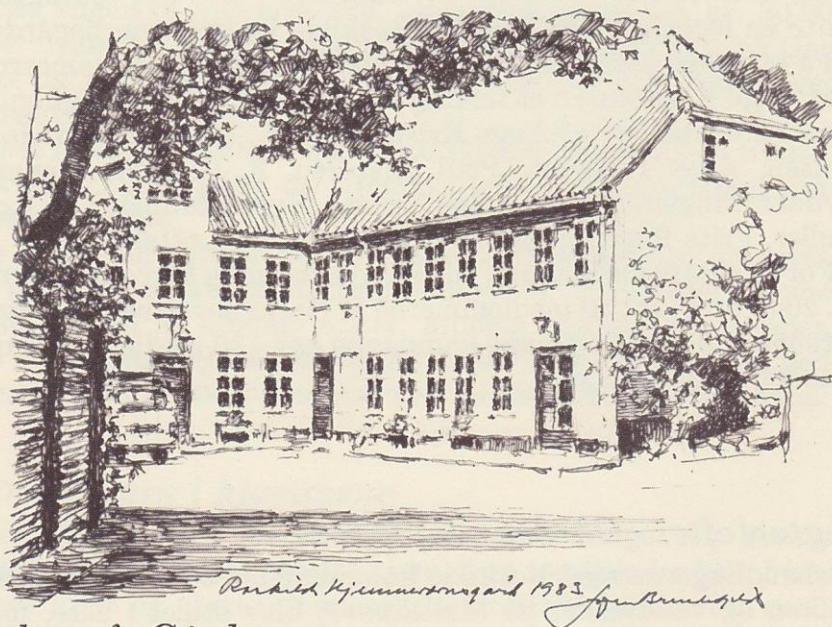
For at få realiseret ønsket om en Hjemmевærns-gård i Roskilde blev alle muligheder for at finde en velegnet bygning undersøgt. Der blev forhandlet med palæforvalteren om den gamle husarstald ved Palæet, med militæret om bygningerne på skydebanen ved Veddelev, samt om køb eller leje af forskellige bygninger i Roskilde og omegn.

For at få en større forening og dermed en bedre økonomisk baggrund for driften af en hjemmeværnsgård, optoges forhandling med bestyrelsen for Roskilde Hjemmeværnsforening om en sammenslutning af de to foreninger.

På en ekstraordinær generalforsamling i de to foreninger den 24/11 1955 blev det vedtaget at slutte de to foreninger sammen under navnet Hjemmeværnsforeningen Roskilde Hjemmeværnsgård.

Til bestyrelsen valgtes som formand Aage Kristiansen og som næstformand C. F. Løkkegaard. Til udvalget for etablering af en hjemmeværnsgård valgtes Aage Kristiansen, C. F. Løkkegaard, R. Clausen og Leif Kops Møller samt distriktsleder Henning Petersen.

Ved sammenslutningen af de to foreninger kom medlemstallet op på over 200, og ved den fortsatte agitation steg medlemstallet til ca. 350.

Købet af »Gården«

Den 3/5 1957 var nogle fra bestyrelsen samlet for at bese den af murermester Helmuth Schledermann ejede ejendom, Frederiksborgvej 14, og herefter blev der straks indkaldt til en ekstraordinær generalforsamling den 4/6 1957, idet man fandt ejendommen velegnet som Hjemmeværnsgård. I bygningen kunne indrettes både distriktskontor, depotrum og undervisningslokaler.

Arkitekt Hans Christiansen havde udarbejdet en plan for ombygningen af det gamle uldspinderi, der kunne erhverves for kr. 75.000 uden kontant udbetaling.

Købet blev vedtaget og den 11/6 1957 blev ejendommen overtaget.

Ved købet blev følgende prioriteter overtaget:

1: Roskilde Sparekasse	kr. 22.646,00
2: Fru Ella Jørgensen	kr. 35.300,00
3: Helmuth Schledermann	kr. 17.054,00
Købspris ialt	<u>kr. 75.000,00</u>

Der blev indhentet tilbud på ombygning og opstillet et budget for finansieringen af ombygningen og den fortsatte drift.

Til finansiering af driften regnede man med følgende indtægter:

Husleje for distriktskontor	kr. 2.500,00
Husleje for afsnitsdepot	kr. 1.400,00
Husleje for teorilokaler	kr. 8.000,00
Husleje for vicevært	kr. 780,00
Tilskud fra foreningen	kr. 2.200,00
	<u>kr. 14.880,00</u>

Udgifterne blev budgetteret til:

Renter og afdrag	kr. 6.164,00
Skatter og forsikringer	kr. 1.326,00
Varme	kr. 3.500,00
Vedligeholdelse m.v.	kr. 2.500,00
	<u>kr. 13.490,00</u>

Ifølge indkomne tilbud ville udgifterne ved ombygningen beløbe sig til:

Murerarbejdet	kr. 40.975,00
Tømrerarbejdet	kr. 30.600,00
El-installation	kr. 3.886,00
Blikkenslager og sanitet	kr. 4.183,00
Glarmesterarbejdet	kr. 650,00
Centralvarmeanlæg	kr. 19.900,00
Malerarbejdet	kr. 2.500,00
	<u>kr. 102.694,00</u>

Pengene til ombygningen håbede man at kunne tilvejebringe ved indsamling blandt hjemmeværnspersonellet, ved tilskud fra pengeinstitutter og større firmaer i Roskilde, samt ved tilskud eller lån fra Roskilde kommune. Der blev også regnet med, at mange hjemmeværnsfolk ville hjælpe med malerarbejdet samt planering af gårdsplads og haven.

Ombygningen af »Gården«

Ombygningen kunne straks påbegyndes, idet der til den oprettede byggefond var indkommet kr. 11.000, nemlig fra medlemmer kr. 5.000, fra Dansk Esso kr. 1.000 og fra Roskilde Sparekasse kr. 5.000. Endvidere havde Sparekassen forhøjet lånet med kr. 5.000, samt betalt omkostningerne ved ejerskiftet.

Allerede i oktober måned blev de første møder afholdt på Gården, og da istandsættelsen af underetagen gik hurtigt, kunne distriktskontoret flytte ind den 1/4 1958. Alle håndværksmestrene, der deltog i ombygningen, ydede bidrag til ombygningen ved at levere delvis gratis arbejdskraft.

Efter ansøgning bevilgede Roskilde byråd et kontant tilskud på kr. 30.000 og et rentefrit lån på kr. 55.000 med den klausul, at skulle der komme en ny forsvarsordning, hvorved Hjemmeværnet ophørte, skulle ejendommen overdrages Roskilde kommune. Lånet skulle afdrages med kr. 3.000 om året. Roskilde Sparekasse gav tilsagn om et årligt tilskud på kr. 2.000 foreløbig i 5 år.

En indsamling blandt byens handlende og større firmaer gav kr. 17.000, således at der nu var midler til at færdiggøre resten af ejendommen og den 21/2 1959 kunne indvielsen finde sted.

Den officielle indvielse blev foretaget af chefen for Hjemmeværnet, generalmajor S. E. Johnstad Møller, og tilstede var kommitteret for Hjemmeværnet Frode Jacobsen, chefen for Region VI, generalmajor Højland Christensen, borgmester H. Løve Jørgensen og repræsentanter fra Militæret, Hjemmeværnet og Lottekorpsset.

Efter indvielsen blev formanden Aage Kristiansen hyldet og udnævnt til æresmedlem af foreningen, for han havde ikke blot været initiativtager, men også den bærende kraft både i indsamlings- og ombygningsfasen.

Nu havde Hjemmeværnet i Roskilde fået foden under eget bord.

Stilen forblev uændret

Bygningen var indrettet med distriktskontor, afsnitsdepot, tre undervisningslokaler, festsal til ca. 150 mennesker, dagligstue, kantine og en lejlighed til en vicevært.

Det udvendige af bygningen var ikke blevet ændret, så den fremstod stadig, som da den blev opført for mere end 100 år siden.

En gammel bygning kræver stadig vedligeholdelse, og forningens bestyrelse måtte tit en tur i Sparekassen, hvor der altid var hjælp at hente i form af en forhøjelse af kassekreditten. Forsvarets bygningstjeneste var også altid positiv indstillet, når der blev varslet husleje-forhøjelser.

Af større restaureringsarbejder kan nævnes et nyt tag i 1974. De gamle vinduer var efterhånden også så rådne, at de måtte udskiftes med nye termoruder, men i samme stil som de gamle.

Kontorlokalerne var efterhånden blevet for trange, da antallet af fast ansat personale stadig blev større. Først blev et teorilokale taget i brug som kontor, men i 1974 måtte man nedlægge viceværtens lejlighed på første sal og inddrage den til kontorer.. Kontorerne i stueetagen blev herefter indrettet til arkiv og undervisningslokaler. Hele ejendommen er i dag udlejet til Hjemmeværnet, som dermed har overtaget den indvendige vedligeholdelse. Men det er stadig Hjemmeværnsforeningen Roskilde Hjemmeværnsgård, der ejer bygningen og står for den udvendige vedligeholdelse.

Den kønne, røde vinkelbygning på Frederiksborgvej 14 er sikkert ukendt for mange af Roskildes borgere, for bygningen ligger næsten 100 meter fra vejen for enden af en bugtet indkørsel, halvt skjult bag villaer og Skt. Josefs Skole.

Men den har gennem årene været et samlingssted for tusinder af hjemmeværnsfolk og lotter fra Roskilde og omegn, som her har fundet tidssvarende og praktiske rammer for deres møde- og undervisningsaktiviteter.

Hjemmeværnsforeningen Roskilde Hjemmeværnsgård er stiftet den 26. april 1955 og har haft følgende formænd:

Aage Kristiansen	26/4 1955 - 30/4 1965
Regnar Clausen.....	30/4 1965 - 17/3 1966
Helmuth Schledermann	17/3 1966 - 16/6 1971
Leo Hansen	16/6 1971 -

Hjemmeværnsdistrikt Roskildes chefer:

Kaptajn F. F. Ammentorp	1/4 1949 - 4/3 1955
KC til rådighed R. Clausen.....	4/3 1955 - 21/3 1955
Kaptajn H. G. Nielsen.....	21/3 1955 - 1/8 1955
Kaptajn Henning Petersen	1/8 1955 - 16/4 1962
Major P. O. Strip	16/4 1962 - 1/1 1966
Major O. Carreby	1/1 1966 - 1/8 1976
Major O. Bro Jørgensen	1/8 1976 -

